

Ela Seranad 2

– Mikail Dede · 26 Ocak 2018

Bizden evvelce yankılanan melankolik
kuytularda vardı bir İstanbul hikayesi

Ve kuytu tenhalarda ;
kahkahalar bölüyorken zamanı vakitsiz
sessizce yıldızlar düşerken ıssızlığa
gözler maziye, yeşil maviye tutunurken
Hoyrat kanatlanırken gümüşe çalan
martılar,,,,rüzgar gamsızca şarkılar söylerken
sis duman içinde nargileler tüterken romantik kent ışıldayarak değişirken
Ayrılık vaktiyle;
hasret hüznünü dökerken
mehtap şafağa geçerken
şair kristal kadehlerde
kızıl şarap komasında
çelişkilerde erirken

Kızıl manzara boğuk fısıltılar
acı çığlıklar gecenin çiğdeminde
karanlığın ritminde gürlerken
ela gözlere tutun yoksa despot
ruhun düşecek uğultulu araplara
Belki hatırlarsın
belki tanırsın ela gözlerinden loş yağmur çiseliyorken
damla damla silinirken mazi...

Suskun//